

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal. XXXVII. Noli æmulari in malignantibus, neq[ue] &c. Carm. gen. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

Præsidiij fugimus spe mala cuncta tui.
 At exul animus morteliber patrium
 Quum repetet limen fidereamq̃ domum,
 Illinc egestas & dolores exulant:
 Nemo feret uotis non potiora suis.
 Passim uoluptas, pura passim gaudia:
 Delitias largo flumine riuus agit.
 Illic perenni uita fonte profluit:
 Vita, grauis fati non resecanda manu.
 Illinc fatiscent mentium caligines,
 Quæ modò sub tenebris pectora nostra pre
 Vultuq̃ radius purus effusus tuo, (munt:
 Lumine nos puræ cognitionis alet.
 Benignitatis interim tuæ bonis
 Qui te cognoscunt & tua facta, fone:
 Qui mente pura ueritatem diligunt,
 Iustitiæ facias commoda ferre tuæ.
 Me nec feroci calcet arrogans pede:
 Exigat aut tectis impia turba meis.
 Qui scelere gaudent, scelere sic ruant suo,
 Perpetuò ut lapsos iusta ruina premat.

PSAL. XXXVII. *Noli amulari in ma-
 lignantibus, neq; &c.* Carm. gen. 10.

NE liuor urat æmulus
 Te, si beatos uideris
 Prauos, nec eruis ijs opes
 Fugaciores inuide.
 Nam sic facessit illico

Vmbra-

Vmbratilis felicitas,
Marcent comis arentibus
Vt falce secta gramina.

At tu Dei fiducia
Incumbe rectis artibus:
Diuq̄ terram ut incolas
Donabit, ac te nutriet.

In hoc sit oblectatio,
In hoc uoluptas unica:
Is te fouebit iugiter,
Voti q̄ reddet compotem.

Committe uitam, rem, decus
Illius unī arbitrio:
Animi tibi ex sententia
Confecta reddet omnia.

Illustris auroræ ut iubar
Tua faciet ut sit æquitas:
Vt luce uirtus sit tua
Meridiana clarior.

Perfer modeste, quod tulit
Fortuna læua, neu tumens
Ira impiorum prosperas
Res cerne toruo lumine.

Compesce bilem, noxia
Faceat indignatio:
Ne fors nefarium ad scelus
Impellat æmulatio.

Eliminantur impij
Fumo leui uelocius:
Terras modestus incolet,
Serisque linquet posteris.

Morare paulum, & impium
 Nusquam uidebis: aspice
 Aedes, superbi uix heri
 Agnoueris uestigium:

Modesta bonitas ocio
 Lætam senectam transiget,
 Et incolenda hæredibus
 Paterna linquet prædia.

Clàm rete neçtit impius,
 Bonisq; concinnat dolos:
 Et dente frendens liuido,
 Dolore & ira ringitur.

Hæc cernit ex alto Deus,
 Minasq; uidet irritas:
 Quippe imminentem uertici
 Cladem scelesto prospicit.

Ensemq; stringet improbus,
 Arcumq; tendet, pauperes
 Vt perdat, ac innoxios
 Figat sagittis impijs:

Districtus ensis in sui
 Domini redibit uiscera:
 Frangetur arcus lethifer,
 Et frustra acuta spicula.

Præstat lupellex sobria,
 Recteq; parta recula,
 Quàm rapta per uim diuitum
 Fastidiosa copia.

Malè parta iustus arbiter
 Disperget, & potentiam
 Franget scelesti: dextera

Iustum

Iustum sua tuebitur.

Innoxios fouet Deus,
Ac rem tuetur: prouidet
Longæua ut usq; in sæcula
Sit sempiterna hæreditas.

Seu pestis atra, seu furor
Turbabit orbem bellicus,
Nil deerit usq; innoxio,
Famem nec ægram sentiet.

Sic hostis impius Dei
Perit repentè funditus,
Adeps optimæ ut uictimæ
Vanescit in fumos leues.

Nil donat usq; & fœnerat
Iniustus: at iusto sua
De sorte superat paupere
Quod donet indigentibus.

Iustorum amici prædia
Linquent suæ propagini:
At hostium radicitus
Semen peribit erutum.

Amatq; iustum & dirigit
Eius Deus uestigia:
Dextra ruentem sustinet,
Lapsumq; dextra subleuat.

Puer fui, nunc sum senex,
Ope destitutum nec pium
Videre memini, nec stipem
Eius petentes liberos.

Iustus misertus pauperum
Dat usq; & usq; mutuum:

E iij

Seræ tamen propagini
Non larga deest opulentia.

Vita scelus nefarium:
Sectare recta: dum diem
Sol fundet aureum, tui
Terras nepotes incolent.

Deus æquitatem diligit,
Bonos nec unquam deserit:
At interibit funditus
A stirpe semen impij.

Iustus beata iugera
Agri tenebit, & colet
Cum prole, donec ultimus
Instabit orbi terminus.

Sermo sapiens & æquitas
In ore semper est bonis:
In corde scripta lex Dei,
Ne pes labet, gressum regit.

Obseruat impius pium
Vt perdat: ast illum Deus
Custodit, ante iudicem
Tuetur à calumnia.

Spem colloca in Deo, Dei
Sectare leges: & dabit
Diues potensq; ut hostium
Cernas superstes exitum.

Vidi potentes impios,
Grauiq; fastu turgidos
Virescere instar laureæ
Amœna propter flumina.

Speculo repentè: en lubricæ

Imago

Imago nusquam gloria:
 Nusquam manent uestigia
 Cunctis grauis potentia.
 Iusti intueri & integri
 Vitæ statumq; & ordinem,
 Videbis alto in otio
 Lætam senectam degere.
 At prompta semper lædere
 Prorsum interibit factio:
 Vitamq; claudet terminus
 Dignus patraris nequiter.
 Iustus salutis collocat
 Omnem in Deo fiduciam:
 Qui fulcit æquos robore,
 Aduersa quum fors intonat.
 Dominus petenti fert opem,
 Et in periculis liberat
 Ab impijs qui se & suam
 Illi salutem credidit.

PSAL. XXXVIII. Domine, ne in furore tuo, etc. Carm. gen. 3.

NE me furoris æstuante incendio
 Seruator orbis argue:
 Neu promerentem quamlibet pœnas graues
 Pergas per iram plectere.
 Hærent medullis penitus infixæ meis
 Tuæ sagittæ dexteræ.
 Iræ tuæ hinc me & inde mentis conscia
 Sic uis pauentem perculit,
 Ut nulla plagis faucij pars corporis

E iij